

07

The American Esperanto Journal

OFFICIAL MAGAZINE OF THE
AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION

ESPERANTO

AUXILIARY

LANGUAGE

INTERNATIONAL

Copyrighted, 1907, by the American Esperanto Association

Vol. I

OCTOBER, 1907

No. 10

The American Esperanto Association

(Founded 1905.)

Honorary President—Dr. L. Zamenhof.

President—Prof. G. B. Viles, Ohio State University.

Treasurer—Stephen W. Travis, Jr. *Secretary*—John Fogg Twombly.

Publication Office of the American Esperanto Journal is at 34 Green St., Brookline, Boston
Postal District, Mass., U. S. A.

The American Esperanto Association exists for the following purposes:

- 1) To furnish information about Esperanto.
- 2) To provide students with proper books.
- 3) To provide certificates of proficiency in the language. Specimen examination papers sent for 10 cents.
- 4) To publish the American Esperanto Journal.
- 5) To unite with one another individual Esperantists and, especially, the Local Esperanto Societies.

Membership in the Association, including a year's subscription to the American Esperanto Journal, \$1.50. Send all membership dues to the Secretary, Am. Esperanto Ass'n, Boulevard Station, Boston, Mass.

AFFILIATED ORGANIZATIONS:

Help us and help yourselves by becoming affiliated with the American Esperanto Association. This will cost you only \$2.00. You will receive a year's subscription to the American Esperanto Journal, the name of your society and the name and address of your Corresponding Officer will appear regularly on the cover of the Journal. Send the necessary information and money to the American Esperanto Association, Boulevard Station, Boston, Mass.

Los Angeles Esperanto Society.....Ralph Bond, 232 S. Hill St., Los Angeles, Cal.
San Diego Esperanto Society.....C. A. Babcock, Jr., R. F. D. 1, San Diego, Cal.
New Britain Esperanto Society.....Rolland B. Moore, P. O. Box 700, New Britain, Conn.
Washington Esperanto Society..Charles W. Stewart, 1211 Kenyon St., N. W., Washington, D. C.
Emory Esperanto Club.....Jack Dempsey, Emory College, Oxford, Ga.
Illinois Esperanto Association.....Edwin C. Reed, Ashton Block, Rockford, Ill.
Chicago Esperanto Society.....Carleton W. Washburne, 553 Jackson Blvd., Chicago, Ill.
Leibniz Esperanto Club.....Adolph Kroch, 126 Randolph St., Chicago, Ill.
Univ. of Chicago Esperanto Society.....Miss M. E. Smith, 6043 Ellis Ave., Chicago, Ill.
Elgin Esperanto Society.....Dr. Clara L. Todson, 23, The Spurling, Elgin, Ill.
La Juna Stelaro.....D. A. Johnston, Y. M. C. A., Rockford, Ill.
Rockford Esperanto Society.....Derwent Whittlesey, 1815 Elm St., Rockford, Ill.
Esperanto Club of Rockford.....Chas. Froeding, 1216 20th Ave., Rockford, Ill.
Indiana Esperanto Association..Mrs. Winifred S. Stoner, U. S. Marine Hospital, Evansville, Ind.
Juna Espero Esperanto Society.....Miss Julia Bierbower, 610 Upper 1st St., Evansville, Ind.
Non Nobis Solum Esperanto Club.....Miss Sadie Rucker, 1205 Chandler Ave., Evansville, Ind.
Indianapolis Esperanto Society.....Miss Mary McEvoy, 21 E. Ohio St., Indianapolis, Ind.
Kansas State Agri. College Esperanto Club.....Andrew J. Wheeler, Manhattan, Kan.
Portland Esperanto Society.....Herbert Harris, "The Somerset," Portland, Me.
L'Espero Esperanto Club.....Mrs. A. D. Bird, 40 Camden St., Rockland, Me.
Massachusetts Agri. College Esperanto Club...E. Victor Bennett, 25 N. College, Amherst, Mass.
Boston Esperanto Society.....Edward K. Harvey, Perkins Institution, S. Boston, Mass.
Esperantaj Pioniroj.....Aron D. Wolpe, Perkins Institution, S. Boston, Mass.
Cantabrigia Esperanto Group...Mrs. Estelle M. H. Merrill, 45 Bellevue Ave., Cambridge, Mass.
Harvard Esperanto Society.....H. R. Shipherd, 69 Dana St., Cambridge, Mass.
Marsh Esperanto Club.....F. W. Woolway, 77 Union St., Newton Centre, Mass.
Worcester Esperanto Society.....Herbert K. Cummings, Polytechnic Institute, Worcester, Mass.
Winona Esperanto Club.....Rev. J. I. Cleland, 278 W. Fourth St., Winona, Minn.
St. Louis Esperanto Club.....Mrs. Meade C. Dobson, 4604 McMillan Ave., St. Louis, Mo.
Good Templars Esperanto Club.....Harry C. Welsh, c.o. M. M. Co., Missoula, Mont.
First Nebraska Esperanto Club.....Mrs. E. A. Russell, Ord, Neb.
Searchlight Esperanto Club.....Dr. E. W. Newell, Searchlight, Neb.
Auburn Esperanto Society.....Clarence F. Welch, Recorder's Office, Auburn, N. Y.
Brooklyn Esperanto Society.....Durbin Van Vleck, 154 Hancock St., Brooklyn, N. Y.
New York Esperanto Society.....Stephen W. Travis, Jr., Tenafly, N. J.
Columbus Esperanto Society.....M. Janet Rogers, 403 Luchhaupt Ave., Columbus, Ohio.
Esperanto Club of Ohio State Univ.....Charles W. Park, Ohio State Univ., Columbus, Ohio.
Toledo Esperanto Club.....H. S. Blaine, P. O. Box 999, Toledo, Ohio.
Philadelphia Esperanto Society.....Lewis B. Lueders, 206 S. 41st St., Philadelphia, Pa.
Jamestown Esperanto Club.....Leo V. Judson, 101 Wood St., Norfolk, Va.
Seattle Esperanto Society.....Wm. G. Adams, 309 27th Ave., Seattle, Wash.

The American Esperanto Journal

Vol. I

OCTOBER, 1907

No. 10

THE American Esperanto Journal is published by the American Esperanto Association. It is the official organ of the Association, and also of the local Esperanto societies in Boston, Chicago, New York, Philadelphia, Los Angeles, Seattle, etc. It is issued monthly by the Association and will aim to be especially useful to beginners.

All writers to the Journal must observe the following rules:

1. Write legibly or, preferably, "type-write."
2. Use paper as large as that of the Journal.
3. Write only on one side of the sheet.
4. Leave large spaces between the lines.

The Editors reserve the right to correct and to reject all manuscripts. No manuscripts will be returned except in the case of articles rejected, and only then, when such articles exceed 500 words in length, and are accompanied by return postage.

The American Esperanto Journal is a "propaganda organ." The editors and other workers on it give freely of their time and labor; writers of articles must do likewise.

Address articles to the REDAKTORO, AMERICAN ESPERANTO JOURNAL, Boulevard Station, Boston, Mass. News articles should be addressed to the REDAKTORO DE KRONIKO.

AMERICAN ESPERANTO JOURNAL.

One subscription with membership in the American Esperanto Association.....\$1.50
Journal alone, subscription price..... 1.00

Send all subscriptions to the *Secretary, American Esperanto Association*, Boulevard Station, Boston, Mass. Change of address costs 10 cents; no changes made during the summer months; your postmaster will forward your Journal during the summer for a few cents. Please address all complaints to the Secretary. The Journal does not regularly appear until the middle of the month; in July, August, September and October, not until the end of the month. For advertising rates address Stephen W. Travis, Jr., Business Manager, Tenafly, N. J.

The following is an extract from a letter to the editor by Dr. Ralph Reed, of Middletown, Ohio. We ask our readers to consider it very carefully, and to take it to heart.

"I believe that the cause of Esperanto can not be better advanced than by the establishment and support by Esperantists of special journals. *A limit to the number of people who will learn 'nian karan lingvon' for purely idealistic reasons must eventually be reached.* By that time we must have some very practical reasons to put forward, when we urge persons to learn Esperanto. No better reason can be offered than this: 'A knowledge of Esperanto will make accessible to you much valuable literature in YOUR OWN FIELD.'

..... "It is a remarkable fact that since I have learned the language I have scarcely met one person who has opposed the idea of Esperanto, when this has been properly pre-

mented to him. Still, those whom I have induced to learn the language could be counted on the fingers of one hand. Emphasize in the A. E. J. the necessity for making recruits of those who, when they do take up the language, will take it up actively. Emphasize the necessity for PERSONAL WORK. I think that there is too much of a tendency to leave propaganda work to some society, forgetful of the fact that *a society is nothing in itself, and can be nothing by itself.* What is accomplished is the result of the work of individual members; every member should, therefore, *personally* do something."

Please read this extract over again. Take it to heart; resolve that you will this year do something personally to favor the "cause." *Do not forget to subscribe to one of the "special" journals* (see 3rd page of cover). *See that your local club subscribes to a good many of them. Send your subscription in to-day.*

DELEGATION FOR THE ADOPTION OF AN INTERNATIONAL AUXILIARY LANGUAGE

La "Delegacio por alprenado de internacia helpanta lingvo" kiu de nun laboras por elekto kaj enkonduko en mondo de internacia lingvo, starigis sian komitaton krom la anglaj kaj japanaj delegitoj.

La komitato konsistas el:

Germanlando: Sro. W. Förster, membro de la Akademio de Berlin, direktoro de la Observatorio, prezidanto de la internacia Komitato de la Peziloj kaj Mezuriloj.

Sro. W. Ostwald, membro de la Akademioj de Amsterdam, Berlin, Budapeŝto, Boston, Peterburgo kaj Vieno, kaj de la Societoj prisciencaj de Göttingen kaj Leipzig.

Aŭstrolando: Sro. Hugo Schuchardt, membro de la Akademio de Vieno, korespondanto de la Instituto de Franclando kaj de la Akademio de Munich, fremda societano de la Akademioj de Budapeŝto, Roma, k. c.

Belglando: Sro. C. Le Paige, direktoro de la Klaso de sciencoj de la reĝa Akademio de Belglando, administranto inspektoro de la Universitato de Liège.

Danlando: Sro. Otto Jespersen, membro de la reĝa Akademio dana de Sciencoj, profesoro de la Universitato de Kopenhago.

Unuigitaj Statoj Amerikaj: Sro. George Harvey, eldonisto de la "Harper's Weekly" (New York).

Franclando: Sro. Emile Boirac, rektoro de la Universitato de Dijon.

Sro. Charles Bouchard, membro de la Akademio de Sciencoj kaj de la Akademio de Medicino el Paris.

Greklando: Sro. Lambros, antaŭa rektoro de la Universitato de Athens, sekretario ĝenerala de la Komitato de l'Olimpiaj Ludoj, organizinto de la unua internacia Kongreso arkeologia.

Hungarlando: Sro. R. Eötvös, membro de la hungara Akademio de Sciencoj, prezidanto de la Matematika kaj Fizika Societo el Budapeŝto.

Perulando: Sro. Manuel C. Barrios, fakultestro de la Fakultato de Medicino el Lima, prezidanto de la Senato de Perulando.

Ruslando: Sro. J. Baudoin de Courtenay, profesoro de la Universitato de Peterburgo, korespondanta membro de la Akademio de Peterburgo, membro de la Akademio de Krakovio.

La sekretarioj de la Delegacio estos Sroj. L. Leau kaj L. Couturat.

(El la Belga Sonorilo, 21an de Julio.)

Our readers will be glad to learn from the above extract taken from the "Belga Sonorilo" that the "Delegation for the Adoption of an

International Auxiliary Language" is really alive and is doing something practical to bring about the object for which it exists. The "Delegation" wished the International Association of Academies to take up the matter, but this the Association refused to do, because it considered that it was not authorized to undertake the solution of such a question as that of an international language.

The "Delegation" must, therefore, itself solve the question. Accordingly the societies which had subscribed the program of the "Delegation"—now about three hundred in number—were asked to choose a committee to study the question. This they have done; the balloting resulted in the choice of the twelve distinguished men whose names are found in the above list.

The list is very satisfactory; we are especially glad to find in it the names of three distinguished philologists: Baudoin de Courtenay (St. Petersburg), Schuchardt (Vienna), and Jespersen (Copenhagen). Some gentlemen interested in linguistic studies have said that the whole idea of an international language was a delusion of dilettantists; that at any rate no serious philologist would consider the matter. We are, therefore, very glad to find the names of three philologists upon the committee, and especially that of Dr. Jespersen, who is professor of English at the University of Copenhagen, and who thoroughly understands both the limitations and the good points of English.

The "Delegation" maintains an absolutely neutral attitude in regard to the claims of the various international languages. The committee will probably meet for the first time in October, 1907. It invites the supporters of the various international languages to present their claims; and we Esperantists may assure ourselves that we shall be ably represented before it.

Some of our readers may ask us why we ought to learn Esperanto, seeing that the "Delegation" may choose some other language or may itself construct a new language. Our answer to this is, "Read the article 'Esenco kaj Estonteco de la Ideo de Lingvo Internacia,' page 268 of the *Krestomatio*." (A French translation of the same can be procured from Hachette & Cie., 79 Boulevard St. Germain, Paris, for 20 cents; a German one for 22 cents, from Verlag Möller & Borel, 95 Prinzenstrasse, Berlin, S.)

The gist of the article is that any satisfac-

tory international language must be at least nine-tenths Esperanto. If, therefore, you know Esperanto, it will take you about a week to learn any other such language. You can not, therefore, waste your time if you study Esperanto.

Besides, the committee, like all such bodies, is likely to proceed *very, very slowly*—to adjourn its meetings, to appoint sub-committees, to hear reports, and then to refer them back again, ad infinitum; so it may not come to a decision for years. Meanwhile, Esperanto can be used with advantage to-day.

Our readers doubtless hear from time to time of the invention of some new international language which is better and simpler than anything yet invented. Do not be led away by such tales. Examine the languages, if you wish to do so; *but bear in mind the fact that although theoretically they may seem to be better, practically they are of no use.* Any intelligent man who has some knowledge of foreign languages can construct a so-called international language; the present writer himself has often been tempted to do so. Any such person can present a plausible plan and a small vocabu-

lary. But to complete your dictionary, to create a body of literature, and, more important than all the rest put together, *to get other persons, and many of them, to adopt your language and to use it*—this is quite another affair.

This Esperanto has been able to do; there are now in the world 100,000 Esperantists, supporting 400 local societies and twenty-five journals. This perhaps the "Delegation" can do; it now has 300 constituent societies, and some 1,250 university professors and academicians have subscribed to its program. The other so-called languages are mere proposals, or at the most consist merely of a dictionary and grammar; many of them are supported by the author alone, while the best of them has only a handful of followers.

In view of these facts, then, if a person *seriously* wishes to promote the "cause" of the International Language, he can do nothing better than this: (1) Learn Esperanto, (2) spread the news about the "Delegation." (The March number of the Journal contains full particulars about the Delegation: price, 10 cents. Send that number and the present one to one of your newspaper friends.)

ESPERO KATOLIKA

"Helpu vin mem, diras konata proverbo, kaj Dio vin helpos." Jen la rezultato de miaj pripensoj.

Sukceso de gazeto dependas de: (1) Intereso; (2) Disvastigo; (3) Regula apero; (4) Mono.

1. Intereso dependas de: Nuneco kaj intereso de l'artikoloj; diverseco de la temoj pritraktitaj; stilo, aŭ valoro de l'kunlaborantoj.

2. Disvastigo dependas de propagando: En gazetoj naciaj; per *persona* agado de abonantoj; per reklamo.

3. Regula apero dependas de: La direktoro; la presisto; la poŝto.

4. Mono venas: Per abonantoj; per anoncoj; per monoferoj.

Ni komentariu tiun tabelon:

1. INTERESO.—Pli kaj pli mi zorgos por ke la nuntempaj demandoj estu pritraktataj en *Espero Katolika*. Mi deziras el miaj kunlaborantoj, —krom literaturaj artikoloj,—informojn pri la religia movado, la katolika vivo, la organizadoj katolikaj, la socialaj demandoj, ktp., en sia lando. *Espero Katolika* devas samtempe *utili kaj plaĉi*. Ĝis nun mi ricevis *pli da literaturaj ol da nun-aferaj artikoloj*...

Ni ofte ricevis komplimentojn pri la stilo de

niaj kunlaborantoj. Ni plezure ilin resendas al niaj amikoj. Ni uzas la okazon por rekomendi al tiuj, kiuj volas skribi en gazetoj, la studadon de la bonega *Esperanta Sintakso*, de Sro. Paul Fruictier.* Ĝi havigos stilon tute internacian, sekve klaran kaj facile kompreneblan por ĉiuj.

2. DISVASTIGO.—Grava kaj eĉ necesa estas aktiva propagando, por la sukceso de gazeto. Ĝis nun mi ne havis tempon por propagando, kaj sekve la nombro da abonantoj nur malrapide kreskadis.

Mi rekomendas al la amikoj de *Espero Katolika* rimedon tre simplan, kaj tamen tre efikan. Traduku en via nacia lingvo artikolojn iajn de *Espero Katolika* kaj publikigu ilin en katolikaj revuoj aŭ ĵurnaloj, *citante la devenon* kaj farrante mallongan antaŭparolon pri Esperanto, per kiu vi povis liveri la informojn tradukitajn. Ne forgesu citi, fine de l'artikolo, la adreson de *Espero Katolika* aŭ de ĝia *Delegito en via lando*.

Alia rimedo estas la *persona* agado de abonanto sur aliaj personoj, *per ordinara konver-*

*Oni povas ĝin aĉeti ĉe la Amerika "Esperanto" Asocio: prezo, \$0.45.

sacio. Turnu vin precipe, se vi povos, al personoj influaj: direktoroj de gazetoj, junaj pastroj, estroj de katolikaj lernejoj, virinoj altrangaj, k.-c.; ĉar persono influa varbos siavice aliajn personojn pro sia alta situacio.

La reklamo estas tre multekosta kaj devas esti farita *po-grande* aŭ neniel farita. Mi ne povas ĝin konsili, nek uzi.

3. LA POŝTO! Ni parolu iom pri la poŝto! La numeroj de *Espero Katolika* perdiĝas. Ni insiste petas legantojn *ke ili ĉiam protestu ĉe sia poŝtoŝicejo*, kiam ni ĉertigas, ke la numero perdata estis sendita de ni.

4. MONO.—Jen la granda kaŭzo de sukceso por ĉiuj homaj entreprenoj. Mi sufiĉe parolis pri la neceso varbi novajn abonantojn. Mi volas altiri la atenton al la dua fonto de mono: *la anoncoj*. Ĝis nun la gazetoj Esperantistaj ne ĝuis, kredeble, la konfidon de la anoncaj agentoj. La plej malgrandaj ĵurnaletoj lokaj havas anoncojn, kaj tamen ni ne povis altiri al ni la komercistojn.—La devo de l'Esperantistoj pri anoncoj estas duobla: (1) Penadi por ke la komercistoj anoncu en la gazetoj Esperantistaj; aŭ, se ili estas mem komercistoj, sin turni al la Esperantista gazetaro; (2) aĉeti tion, kion ili bezonas preferi ĉe la komercistoj, kiuj anoncas ĉe ni, *ĉiam citante la gazeton*, kie oni legis la anoncon.—La monoferoj estas nur eksterordinara fonto de vivo por gazetoj. Oni devas danki fervore la malavarajn donacantojn. *Sed estas dezirinda ke gazeto provu vivadi sen tiu helpo.*

Nun mi konkludas. La laboro antaŭ ni estas grandega; sed la divido de l'laboro inter multaj igas ĝin facile farebla. Ĉiu do elektu parton de la tasko, laŭ siaj emoj kaj ecoj. Ne lasu min penadi sola en la redakcio, en la propagando, en la ĉiamplia perfektigo de *Espero Katolika*.—*Ĉiu el vi fosu sulkon, ĵetu semon, kaj baldaŭ la kampo estos kovrata de admirinda rikolto!*

The article which precedes this note has been taken from a recent number of the *Espero Katolika*. We ask our readers to read it over again carefully, substituting in it, for the words *Espero Katolika*, the phrase *American Esperanto Journal*. "Vorto al la saĝulo sufiĉas."

We ask our Roman Catholic friends to support *Espero Katolika*, which was "*honorata per apostola beno de Pio Xa la 27an de Jun. 1906.*" It will help them in learning Esperanto, and it will not hurt their religion, in spite of the fact that a few of their French brethren seem to think that Esperanto is merely an engine of anarchists and heretics. This is certainly ridiculous, to say the least, for the whole life of the Esperanto movement for years depended

upon M. de Beaufront, a devout Catholic. If Esperanto is to be condemned because heretics may use it, so writes M. de Beaufront, then Latin is already condemned because heretics *have used it*. Therefore, Roman Catholics must abstain from the use of Latin,—ridindaĵo!

Esperanto, we cannot too often repeat, is absolutely neutral in itself. As a language it is neither Protestant nor Catholic, neither heretical nor orthodox, neither socialistic nor scientific. *It is simply a means to an end.* If, then, you have any sense, and do not wish your opponents to get a monopoly of something good, see that your "cause" does not lose its share in Esperanto.

We, therefore, urge every good Roman Catholic Esperantist to subscribe to the *Espero Katolika*. (For address and price see the 3rd page of the cover of the Journal.) But do not be content with this; get others of your co-religionists to subscribe; write an article for it. Its editor, the *Abbé Peltier*, deserves your support.

Likewise, we ask the Peace men to support *Espero Pacifista*, and the scientists to help the *Internacia Scienca Revuo*. Socialists should not forget the *Internacia Socia Revuo*. (Look on the 3rd page of our cover for the addresses of these reviews.) Last of all, we ask "workers" to subscribe to *Laboro*—the latest special review to appear.

Laboro is the "Esperanta monata bulteno de la Tutmonda Labora Societo," kaj speciala organo por la defendo de la profesiaj interesoj de la geoficistaro kaj gelaboristaro de la tuta mondo." Subscriptions should be sent to Sro. Paul Blaise, 4 rue Bourg-Tibourg, Paris (IV), France. A subscription costs 60 cents a year.

We quote the following "alvoko" from the 1st page of the new review:

"Al la laboristoj:—Al vojaĝantoj, komercistoj aŭ scienculoj la kono de Esperanto estas aŭ estos tre utila; tamen, ĉar la plimulto el ili lernis fremdajn lingvojn en lernejo aŭ havas en siaj oficejoj tradukantojn, la komunikado kun alilingvanoj estas ebla por ili, eĉ sen ekzisto de internacia lingvo komune akceptita."

"Tute alie por la laboristoj: al ili komuna lingvo, kiel Esperanto, estas ne nur utila sed nepre, absolute, kaj jam nun, necesega por interlatiĝi kun fremdlingvaj laboristoj: en "sia" lernejo la laboristo ne lernas—kaj cetere ne povus lerni—fremdan lingvon kaj tradukistojn li ne povas pagi."

"Laboristoj, la lernado de Esperanto estas por vi ne nur profito, sed internacia devo!"

Th. Cart.

HOW TO STUDY ESPERANTO WITHOUT A TEACHER

"La sciadon de lingvo iniciatas imito, akiras praktiko, perfektigas gramatiko, kaj fortikigas kutimo."—Roemer

For an educated person nowadays, the mastery of a language includes four points: the ability to read, understand, write and speak. The first two points may be called the passive use of the language, the two last ones the active ones. Again, the ability to read and write may be distinguished as literary from the ability to understand and speak, which is oral. Esperanto has until now shared with the dead languages the fate of being more widely used in a literary than in an oral way. The reason is obvious: there is still in many places a lack of opportunity to hear fluent speakers, hence learners are by main force obliged to work out their own salvation and often lose time on side issues, instead of progressing rapidly in the oral use of the language. While there is no royal road for learning the hundreds of thousands of ideas embodied in the languages of modern culture (and Esperanto ranks with these tongues), the following remarks are intended to give some advice to those who lack experience in the practical study of languages.

The learner will do well to confine himself at the outset to two or three books, instead of surrounding himself with a dozen or more and running the risk of scattering his efforts. Whether you choose Bullen, O'Connor, Baker or any other manual, stick to it and work through it diligently, before taking up another book for study. The books named as examples are all exponents of the "translation" method, according to which grammar is memorized in installments and practised by translating isolated sentences from and into the foreign language. A disadvantage of this method consists in this, that the vocabulary is not acquired in a natural, rational context; hence the memory is very severely taxed by insufficiently assimilated matter.

It is not the purpose of these remarks to speak in detail about the many methods that have been devised to overcome this defect. We will only point out briefly that on the other hand the so-called "natural" and the purely conversational methods subordinate grammar too much to vocabulary, place the adult student at the standpoint of a child and ignore in a great measure his reasoning powers, which should justly be allowed to assist him to the fullest possible extent in his task.

A synthesis of the two extremes, avoiding both the heaviness of the first and the super-

Por instruitulo nuntempe la posedo de lingvo konsistas el kvar punktoj, nome la kapablecoj legi, kompreni, skribi kaj paroli. La du unuajn ecojn oni povas nomi pasiva uzado de lingvo, la du lastajn aktiva. Aliflanke, la legan kaj skriban kapablecojn oni povas diferencigi kiel literaturajn de la kapablecoj kompreni kaj paroli, kiuj estas buŝaj. Ĝis nun, Esperanto partoprenis kun la malvivaj lingvoj la proprecon, ke one pli multe ĝin uzis literature ol buŝe. La kaŭzo estas evidenta: multaloke mankas ankoraŭ okazoj por aŭskulti lertajn parolantojn tial la lernantoj devige serĉadas sian progreson laŭ propraj fortoj, kaj multaj perdasas tempon per flankaj studetoj, anstataŭ antaŭenrapidi en parola uzado de la lingvo. Ekzistas ja nenia meĥanika helpilo por ellernigi la cent milojn da komprenajoj enhavataj en la lingvoj de l'moderna kulturo (kaj Esperanto rangas apud ĉi tiuj idiomoj); tamen la ne havantaj sperton pri la praktika studado de lingvoj povas ĉerpi ion da utilo el jenaj konsiloj.

La lernanto faros bone, se li komence kontentigos je du aŭ trio da libroj, anstataŭ amasigi dek ĝis dudek kaj riski, ke liaj ekpenoj estos malkoncentrigitaj. Ĉu vi elektos Bullen'on, ĉu O'Connor'on, ĉu Baker'on, ĉu ian alian manlibron, restu fidela al ĝi kaj tralaboradu ĝin, anstataŭ ol ekstudi alian libron. La ekzemple cititaj verkoj ĉiuj reprezentas la tiel nomatan tradukan metodon, laŭ kiu la tuta gramatiko estas lernata paragrafe kaj praktikata precipe per propozicioj sen interligo, tradukotaj el kaj al la fremda lingvo. Unu malbonaĵo de tiu ĉi metodo estas, ke la lernota vortaro ne troviĝas en natura, racia kunteksto; tial la memoro estas vane streĉegata per nesufiĉe digesteblaj lernaĵoj.

Ne estas la celo de tiuj ĉi rimarkoj, priskribadi la multajn metodojn, kiujn oni proponis por forigi ĉi tiun malfortan punkton. Ni diru nur pasante, ke aliflanke la tiel nomata natura kaj la ordinara konversacia metodoj tro postmetas la gramatikon al la vortaro kaj nivelas plenkreskajn lernantojn al infanoj, neatentante en vasta grado la rezonadon, kiu rajte devus helpi kiel eble plej multe en la tasko.

Sintezo de la du ekstremoj, evitante tiel la multpezecon de l'unua, kiel la supraĵecon de

ficiality of the second plan, is found in what, for lack of a better name, is ordinarily called the "direct" or the "reform" method. It has been applied in different ways to the most important languages, and we have recently made an attempt to arrange a series of elementary lessons along these lines to facilitate the study of Esperanto. Here *connected* texts, which can easily be memorized, are used to illustrate grammatical features, and *careful reading*, instead of translating, is insisted upon as the safest means of making the learner familiar with the spirit of the foreign idiom. Extensive speaking exercises are introduced from the outset, and translating is limited in the beginner's study to the only legitimate place which it can occupy there, that of accustoming him to *imitate* turns and phrases which he has already seen in the foreign texts.

Whether the student learns by the translation or by the direct method, the time will come when he has finished his elementary book and needs advice more urgently than ever. If his first book did not insist sufficiently on the point, he should acquire at least now by all means the habit of such attentive reading as takes account of every word or phrase. Forty or fifty pages thus assimilated are worth more than a thousand run through rapidly. Cursory reading at this stage should be confined to one or two national magazines. Later on the student may read more freely, as an easy means of enriching his vocabulary; but at the present period he should content himself with acquiring the *ready command of a limited* vocabulary. With this in view, he will do well to underline everything that seems to him worthy of special attention. This will enable him to repeat the most peculiar turns as often as desired, without re-reading everything, until they become his mental property. Among the texts most suitable at this stage are the fables and shorter stories in the *Krestomatio*, and Grimm's Fables or the Polish Tales, by Kabe. Anecdotes are also good, but on account of their brevity they present less occasion for the much needed repetition of vocabulary. The advantage of stories is that they can, without an excessive effort, be fairly well memorized, or reproduced in a form which may deviate from the original more and more, as the learner progresses. If he reads and recites aloud (as he invariably should do), the task of learning to speak will soon lose its horrors. The student must make it a rule to tell over at least half a dozen times from memory every paragraph that he has read. For doing this, he does not even need fellow-students. As stories always

l'dua procedado, troviĝas en la metodo konata ordinaro kiel rekta aŭ reforma, pro manko de pli bonaj nomoj. Ĝi estas alfarita diversmaniere al la plej gravaj lingvoj, kaj ni faris antaŭ ne longe proveton, aranĝi serion de elementaj lecionoj laŭ tiuj ĉi principoj, por faciligi la ellernon de Esperanto. Ĉi tie *interligitaj* tekstoj, facile parkereblaj, estas uzataj por ilustrati gramatikajn trajtojn, kaj *zorga, ĝisfonda legado*, anstataŭ tradukoj, estas postulegata, kiel plej efika ilo por konatigi la lernanton kun la spirito de la fremda idiomo. Sufiĉo da interparolaj ekzercoj estas enkondukata de l'komenca, kaj tradukoj estas limigitaj sur la unua ŝtupo al la sola sfero ĉi tie legitima, nome alkutimigi la eklernanton al la *imito* de okazantaj en la fremda tekstaro turnoj kaj frazoj.

Ĉu la studanto sekvas la tradukan, ĉu la rektan metodon, alvenos la tempo, kiam li estos fininta sian elementon libron kaj bezonos konsilon pli urĝe ol iam. Se lia unua libro ne insistis sufiĉe pri la punkto, li devas ĉiaokaze ekkutimi almenaŭ nun je atentega legado, kun observo de ĉiu renkontota vorto aŭ frazo. Kvardek aŭ kvindek paĝoj tiamaniere alproprigitaj per la intelekto valoras pli ol mil rapide tralegitaj. En tiu ĉi stadio kura legado ne devus etendiĝi pluen ol al unu aŭ du naciaj ĵurnaloj. Pli malfrue, la lernanto povas sekvi pli liberan legon, por senpene riĉigi sian vortaron, sed dum la nuna epoko li ne devas fari pli ol akiri *modestan vortaron por preta uzo*. Por tiu ĉi celo ni konsilas al li substreki ĉion, kio al li ŝajnas inda je speciala atento. Tio igos ebla, ke sen rea legado de l'tuto li ripetos la plej notindajn esprimojn tiel ofte, ĝis kiam ili fariĝos lia spirita posedaĵo. Inter la tekstoj plej taŭgaj por tia ekzercado estas la fabeloj kaj pli mallongaj rakontoj en la *Krestomatio*, kaj la Grimm'aj Fabeloj aŭ la Pola Antologio, esperantigitaj de Kabe. Anekdotoj estas ankaŭ bonaj, sed dank' al ilia mallongeco ili prezentas malpli da okazo por la necesega ripetado de l'vortaro. La utileco de rakontoj estas, ke oni povas sen troa klopodo preskaŭ lerni ilin parkere aŭ rerakonti ilin en ia ajn formo, des pli diferenca de l'originalo, ju pli progresas la lernanto. Se li legados kaj ripetados laŭtvoĉe (kiel li devus fari senescepte), la parolada problemo baldaŭ perdos por li siajn terurojn. La lernanto devas starigi kiel regulon, ke li rakontadu almenaŭ ses fojojn el la memoro ĉiun legotan paragrafon. Por tion ĉi fari, li ne eĉ bezonas studajn kunulojn. Ĉar rakontoj ĉiam enhavas pli-malpli da literaturaj esprimoj, li

contain more or less literary expressions, he should also cultivate topics of every-day life by memorizing dialogues, extracts from farces, etc., so that he can easily reproduce them orally, when looking at the English translation. Fifteen or twenty pages of dialogues so learned will do wonders towards increasing his speaking ability.

And now, but no sooner, the time has arrived when the student can make advantageous use of larger grammars. If he has followed the method of reading above outlined, he will find marked between the lines and on the margins of his reading-pieces many expressions, grammatical, phraseological and otherwise, about which he will wish further explanation. In Cox, Aymonier, Beaufront and similar works he will ordinarily find his questions answered. The only advanced grammar which the student may read at an earlier stage is Fruictier, and the unique position which we assign to this book is not only due to the admirable judgment shown by the author in the presentation of the subject, but especially to the fact that it is written in Esperanto, and is, therefore, a suitable reading-book in itself.

Some students burn with desire to acquire the ability to write at a breakneck speed, but if they have not previously, *through a very intense occupation with foreign languages, learned to discern English idioms*, they will make many ludicrous blunders in the Esperanto which they concoct with the aid of the English-Esperanto dictionary. The student should realize once for all that he must acquire a safe linguistic instinct before he can embark in compositions even of a trivial character, and that for him who has no opportunity to hear the language spoken painstaking reading, rereading, memorizing and rehearsing of texts are the only means of gaining this linguistic instinct. This may seem a tedious process to many, and the question may be raised whether after all the vaunted ease of Esperanto does actually exist. We say yes, and may treat this point more in detail in a later article. Suffice it here to state that the acquisition of every other "cultured" tongue, unless supported by a continuous residence among the population of that speech, is a life-task, while Esperanto, if no time is wasted on inadequate methods, can be mastered even by persons unacquainted with foreign tongues within a year. In writing, the Esperanto-English dictionary may be used freely, as the materials are arranged in it from the Esperanto point of view; but *the necessity of frequent recurrence to the English-Esperanto dictionary*

devas ankaŭ praktiki temojn de l'ĉiutaga vivo; ellernante interparoladojn, eltirojn el komedietoj, k. t. p., ĝis tia grado, ke rigardante nur la anglan tradukon li tuj povos buŝe reprodukti ilin esperante. Dek kvin aŭ dudek paĝoj da dialogoj tiamaniere lernitaj pligrandigos mirinde lian kapablecon paroladi.

Kaj nun, sed ne antaŭe, estos alveninta la tempo, kiam la studanto povos profiti el la pli grandaj gramatikoj. Se li sekvis la ĉi supre skizitan metodon pri legado, li trovos markitaj inter la linioj kaj sur la marĝenoj de siaj legaĵoj multajn esprimojn, gramatikajn, frazajn, k. t. p., pri kiuj li dezirus pluajn klarigojn. En Cox, Aymonier, Beaufront, kaj similaj verkoj li trovos ordinare siajn demandojn responditaj. El la gramatikoj verkitaĵ por pli lertaj la Fruictier'a estas la sola, kiun la lernanto povas kun utilo trastudi pli frue. La unikan lokon, kiun ni atributas al tiu ĉi libro, ĝi dankas ne nur al la admirinda komprenado, kiun montris la aŭtoro en la prezento de l'objekto, sed precipe al la fakto, ke ĝi estas verkita esperante, kaj tial estas taŭga leglibro per si mem.

Kelkaj lernantoj deziregas havigi al si galope la kapablecon skribi, *sed se ili ne antaŭe per ega okupado je fremdaj lingvoj ellernis distingi anglajn idiotismojn*, ili faros multajn ridetindajn erarojn en la esperantaĵo, kiun ili kunmetaĉos kun helpo de angla-esperanta vortaro. La studanto devus kompreni, unu fojon por ĉiam, ke fortika instinkto lingva estas necesa al li, antaŭ ol li povas verki eĉ leterojn aŭ aliajn bagatelojn, kaj ke por tiu, kiu ne havas okazon aŭdi parolata la lingvon, pena, ripeta legado kaj parkerado de tekstoj estas la sola rimedo por akiri ĉi tiun lingvan instinkton. Al multaj tio ĉi eble ŝajnos enuiga procedo, kaj povas esti, ke oni demandas, ĉu post ĉio efektive ekzistas la laŭdegata simpleco de Esperanto. Ni diras jes, kaj eble ni preparolos ĉi tiun punkton en estonta artikolo. Ĉi tie ni nur rimarku, ke estas tutviva tasko, alproprigi al si ian alian kulturlingvon, se ne kunhelpas daŭrega restado inter tialingva loĝantaro, dum eĉ tiuj, kiuj fremdajn lingvojn ne scias, povas plene ellerni Esperanton en daŭro de unu jaro, se ili nur ne perdas tempon je malmulte efikaj metodoj. Skribante Esperanton, oni povas uzi senĝene la esperanta-anglan vortaron, ĉar ĝi prezentas la lernotaĵojn el la internacia vidpunkto, sed *la bezono de ofta konsiliĝo kun l'angla-esperanta vortaro nepre pruvas, ke la lernanto ne plenumis sufiĉan kvanton da zorga legado*. Se vi deziras elprovi, ĉu via legado estas fruktojn do-

may at once be set down as conclusive evidence that the student has not done enough careful reading. If you wish to test whether your reading has been successful, attempt to write a letter of at least two hundred words on a subject familiar to you. If you cannot find "turns" which express your ideas sufficiently well *without* the aid of the English-Esperanto dictionary, you may rest assured that your time would be more profitably spent in further reading, memorizing and oral reproducing, rather than in free composition. Even grammatical correctness, at least up to a certain point, can be better attained by means of the reading-book than through the grammar or dictionary. We see, therefore, that the natural order of studies is to commence by reading, then proceed to speak, and finally undertake to write; but how can we learn to understand, if we have no occasion to hear the language spoken?

The solitary student may well congratulate himself on the fact that there hardly exists in Esperanto the necessity of training the ear, which plays so important a part in the acquisition of every national language. Even if a foreigner should be the first person with whom you may have occasion to speak, you will be surprised at the ease with which your ear will recognize the harmonious sounds of Esperanto. What is more, even if the words are uttered in a slovenly manner, the many characteristic speech-groups, in which our language is so rich, will engage the ear and often enable you to guess the remainder of a sentence. This fact, in regard to which we need not enter here into any theoretical discussion, is the best answer to those "scientific" opponents of Esperanto who have recently indulged in divers pitifully dilettant criticisms on the impossibility of Esperantists making themselves mutually understood. Boulogne, Geneva and Cambridge have proven to the world at large, what has been the personal experience of many thousands who have used our tongue, that it is much more than a dumb code, as some would have it; that it is a well-tuned instrument, capable of the richest modulations, and that there is a surprisingly large number of those who can play this instrument and (to use the words of our master) "clearly understand each other's meaning."

ninta, ekverku leteron de almenaŭ du cent vortoj pri sufiĉe konata al vi temo. Se vi dum ĉi tiu laboro ne povas sen helpo de angla-esperanta vortaro trovi turnojn, kiuj proksimume esprimas viajn ideojn, estu konvinkita, ke, anstataŭ daŭrigi liberajn skribajn ekzercojn, vi faros bone, se vi fordonos pli da tempo al plua legado, parkera lernado kaj buŝa reproduktado. Eĉ gramatikan korektecon, ĝis certa grado, vi povas lerni pli sukcese el leglibro, ol el gramatiko aŭ vortaro. Resume: unue legi, due paroli, trie skribi; sed kiel kompreni, se oni ne havas okazon aŭdi la lingvon parolata?

La sin mem instruanto ja povas ĝoji, ĉar apenaŭ ekzistas en Esperanto la neceseco, tiel grava en ĉiuj naciaj lingvoj, kutimigi la oreilon. Eĉ se fremdlingvano estos la unua persono, kun kiu vi havos okazon paroli, vi estos surprizata, kiel facile via orelo distingos la harmoniajn sonojn de Esperanto. Plie, eĉ se la vortoj estos malzorge elparolataj, la multaj karakterizaj songrupoj, je kiuj estas tiel riĉa nia lingvo, ofte kaptos la oreilon kaj igos vin kapabla diveni la restaĵojn de propozicio. Ĉi tiu fakto, kiu ne postulas pluan komentarion, estas la plej bona kontraŭrespondo al la diversaj esperant-atake-maj scienculoj, kiuj antaŭ ne longe kritikaĉis kun kompatinda dilettanteco la imagatan neblecon por Esperantistoj kompreniĝi reciproke. Bulonjo, Genevo kaj Kembrigo pruvis al la tutmondo tion, kio estis antaŭe la persona sperto de multaj miloj da samideanoj; ke nia lingvo estas multe pli ol muta ciferaro, kiel kelkaj pretendas; ke ĝi estas bone agordita instrumentego, kapabla je la plej riĉaj moduladoj, kaj ke grandega jam estas la nombro de tiuj, kiuj povas ludi sur ĉi tiu instrumento, "unu komprenante la alian."

Otto Haux Mayer (Chicago).

NOTICE TO ALL MEMBERS OF THE ASSOCIATION

This is your last chance to send in nominations for the 1908 Council. *Send them to-day.* Consult the July and September numbers of the Journal.

All members who hold "Atestoj pri Kapableco" from either the French or the British Associations are asked to send us their names immediately.

ANSWERS TO CORRESPONDENTS

Now. When "now" means "at this time" it is properly translated by "*nun*"; for example "I am busy now with many things" is "mi *nun* estos okupata de multaj aferoj." "Now this is so" might be translated "*Nu* tio estas tia"; "*nu*" is inferential, or may have no stronger meaning than the word "well" in such English phrases as, "Well, it is a good day." "Now" may also be translated by "*jam*"; for example, "Mi *jam* finis mian laboron," "I have now finished my work."

Already. "*Jam*" alone may sometimes be used to translate the English word "already." See the last sentence in the last paragraph. However, if one wishes to bring out strongly the meaning of "already," one must add the words "*nun*," "*antaŭe*," etc. "I had already arrived" = "Mi *jam antaŭe* alvenis."

Therefore, then. "Therefore" is "*tial*"; "then" (at that time), "*tiam*." But a weak "therefore," an inferential "then," is "*do*." "Mi *do* devas konfesi tion" = "I must *then* admit this."

Jam. En la angla ne ekzistas vorto, kiu ĝuste tradukas la esperantan vorton "*jam*." La ŝlosilo troviĝas en la ideo, ke "*jam*" montras, ke ŝanĝo estas okazinta—ke la nuna stato, aŭ la preparolata stato de aferoj, malsimilas antaŭan staton. Prenu ekzemple la jenan frazon: "*Mi ne povas jam saluti vin, kiel mi faris tiom multe da fojoj,—mi salutas malĝoje vian cindron, kara, neforgesebla amiko!*" (Dro. Zamenhof, en *La Revuo*, p. 291.) La vorto "*jam*" tie ĉi atentigas, ke antaŭe li povis saluti ĝoje, sed ŝanĝo estas okazinta kaj nun li *jam* ne povas saluti ĝoje.

Estas utile kompari la vorton "*jam*" kun "*ankoraŭ*," ĉar kiel "*jam*" montras, ke ŝanĝo estas okazinta, tiel "*ankoraŭ*" montras, ke ŝanĝo *ne* estas okazinta. . . . "*Mi rememoras kortuŝite pri la unuaj pioniroj, kiuj laboris por nia afero en tiu malĝoja tempo, kiam ni ĉie renkontadis ankoraŭ nur mokon kaj persekuton.* (Ŝanĝo ne estis okazinta.) *Multaj el ili vivas ankoraŭ (ŝanĝo ne estas okazinta). . . . Sed, ho ve, multaj el niaj pioniroj jam ne vivas.*" (Dro. Zamenhof en Boulogne.)

El Brita Esperantisto.

ADVICE TO STUDENTS

Esperanto is beginning to be popular. New text-books are appearing; "correspondence courses" in Esperanto are being established.

We welcome these signs of interest in our "afero," but we wish to put our readers upon their guard in respect to many of them. Do not be led astray by such specious advertisements as the following: "Esperanto taught by the method especially authorized by Dr. Zamenhof," etc. Any one can teach himself by this method without the help of any teacher. It is all in Bullen's Lessons; price, 26 cents.

However, a *good teacher* may be of use in the study of Esperanto as well as in that of other languages. What, then, is a good teacher? The mere ability to manufacture a so-called text-book amounts to nothing. We have had a surfeit of such books, and none of them is as good as the old Ekzercaro with Bullen's Notes. Nor is cleverness in advertising a necessary qualification for teaching.

A good Esperanto teacher, generally speaking, should have the following qualifications:

1. He should possess the *Atesto pri Kapableco* of the French, British, or American Esperanto Associations.
2. He should be a *professional teacher*, preferably one of languages, and one acquainted with modern methods of instruction.
3. He should have met other Esperantists, and have *conversed with them, and written to them*. If he has attended any of the World Congresses, so much the better.
4. He should be able to show his mastery of Esperanto *in the works he has translated or in articles* which he has written for Esperanto journals.

We should advise students of Esperanto to insist upon such qualifications in their teachers, that is, of course, where instruction is paid for. You can get sound instruction from competent teachers in Boston, Chicago and Philadelphia, and doubtless elsewhere. Therefore do not throw your money away foolishly.

TRI "ANAKREONTEA" EL LA GREKA ESPERANTIGITAJ

Prof. Ivy Kellerman, Iowa State College, Grinnell, Ia.

43.

We do bless thee, O Cicada,
 When upon the lofty treetops
 After taking sips of dewdrops
 Like a king thou singest there;
 For now all this is thine own here,
 Whatsoever lives in meadows,
 Whatsoever forests nurture.
 Thou art comrade of the farmers,
 And by nothing art thou harmed;
 Thou art honored by the mortals,
 Sweetvoiced prophet of the summer;
 And the Muses love thee dearly,
 Loves thee Phoebus' self as well,
 And melodious song he gave thee.
 Never yet shall age consume thee,
 (Thou art wise,) and song thou lovest,
 Of the Earth wast thou created,
 Not a woe hast thou, thy body
 Is of flesh that's truly bloodless,
 Thou art like unto the gods.

19.

The dark earth drinks,
 The trees drink up the Earth,
 The sea it drinks the streams,
 The sun then drinks the sea,
 And e'en the moon the sun,
 Why will ye then, O comrades,
 Thus idly strive to hinder
 When I too fain would drink?

59.

I found when twining garlands
 That love was 'mong the roses;
 Then by his wings I seized him
 And in the wine I dipped him;
 And then the wine I drank,
 And now within my body
 Are softly ever fluttering
 The little wings of Love.

43.

Ni vin benas, kar' Insekto,
 Kiam sur la arbosuproj
 Da la ros' iom trinkinte
 Kvazaŭ reĝo vi kantetas;
 Via propra estas ĉio
 Kio en la kampo floras,
 Kion nutras arboregoj,
 Kamarado de farmastroj,
 Vin nenio ajn malhelpas;
 Honorata de mortontaj,
 Pri somero dolĉeprofeto;
 Vere amas vin la Muzoj,
 Amas vin kaj Dio Fojbo,
 Dolĉan kanton al vi donis.
 Maljuneco vin neniam
 Forkonsumos, kantamisto;
 Saĝa elternaskiĝinta,
 Sensufera kaj dotita
 Per sensanga korpo, preskaŭ
 Al la Dioj vi similas.

19.

La nigra tero trinkas,
 La arboj trinkas teron,
 La maro ankaŭ trinkas
 Vice la riveretojn.
 La suno maron trinkas,
 La luno ja la sunon.
 Kial do vi malpacas
 Kun mi, Ho kamaradoj,
 Ankaŭ volanta trinki?

59.

Plektante girlandetojn
 Mi trovis iam tie
 La Amon en la rozoj;
 Prenante per flugiloj
 Mi trempis lin en vinon;
 Kaj trinkis mi la vinon,
 Kaj nun en mia korpo
 Liaj tiklas flugiloj.

LA VERDA "KANGARUO" AŬ DIDELFO

Originala verko de Wren J. Grinstead, Richmond, Ky.

De Lunvir' estas mi fianĉino,
En juni' mi fariĝos edzino.
Post nigra nub' iu
(Postenvenu, veniu!)
De Lunvir' estos mi amatino!

Tiel ludis la fonografo apud la strato. Estis nur kelke da tempo antaŭ la temanĝo; kaj Ĉikorio, sidante sur la ŝtupo, aŭskultadis. Ŝi rigardis supren al la granda ronda plenluno, kaj ekmemoris ĉion, kion ŝi iam aŭdis pri ĝi, kaj tre miris je ĉio pri ĝi:—ĉu ĝi efektive estis farita el verda fromaĝo, kaj kio ĝin igis tiel flava, kaj kion havis la Lunviro por trinki, kaj ĉu li ŝatis la malvarman pizsupon, per kiu li jam brulumis la buŝon.

Subite ekvokis ŝia patrino: "Ĉikorio, kuru al la butiketo ĉe la stratangulo, kaj aĉetu pro tripencoj da verda fromaĝo por la temanĝo. Jen ŝilingo sur la tablo. Ne perdu la restaĵon."

Ĉikorio pripensis dum minuto, kaj tiam levis sin malrapide, kaj prenis la ŝilingon, ripetante al si mem: "*Pro tripencoj da verda fromaĝo por la temanĝo. Jen ŝilingo sur la tablo. Ne perdu la restaĵon!*" Ŝi parolis ĝin trifoje au kvarfoje antaŭ ol ŝi alvenis al la pordego, sed iel tio ne ŝajnis esti tute prava, ŝi do provis ĝin alimaniere:

"*Pro tri pencoj da verda teo por la fromaĝomanĝo. Jen la restaĵo sur la tablo. Ne perdu la ŝilingon.*" "Ne," ŝi diris, "mi pensas, ke eĉ tio estas prava. Mi kredas, ke ĝi estas malprava iel pri la ŝilingo. '*Pro tri pencoj da verda fromaĝo por la temanĝo. Jen tablo sur la ŝilingo. Ne perdu la restaĵon.*' Mi opinias, ke tio estas prava," ŝi diris, kaj marŝis pli rapide, rigardante supren al la plena luno, kiu ŝajnis esti grandiganta kaj heliganta kaj proksimiganta.

Tiam ŝi pensis: "Mi tamen neniam aŭdis pri ŝilingo, kiu havis tablon sur si. Mi miras ĉu ĝi vere havas! Mi rigardos ĝin." Sed ŝi ne rigardis tuj, ĉar estis tiel mallume, ke ŝi eble ne povus trovi la ŝilingon, se ŝi okaze perdus ĝin. Ŝi do nur iris rekte antaŭen, kaj eĉ pli atentis la plenan lunon, kiu jam estis tiel granda, ke ĝi kovris la duonon de l' ĉielo, dum ĝia rando sin kaŝis post la monteto. Ŝajnis al Ĉikorio ke ĝi estis torto mordetita de musoj.

Ĉikorio estis ja neniam irinta preter tiu monteto, kaj ŝi estis preskaŭ tiom mirinta pri tio, kio estus tie, kiom ŝi nun miris pri la luno. Tial ŝi diris al si mem, ke nun oportune estas, dum tiel proksima estas la luno, ke ŝi vidu la alian flankon de la monteto, kaj eble ekiru en la lunon kaj vidu ankaŭ, kiel ĝi ŝajnas. Certe, jen ŝia komisioto; se tamen la luno efektive estis farita el verda fromaĝo, kial ŝi ne povos tie aĉeti iom kaj ĝin porti hejmen por la temanĝo, anstataŭ devi elspezi sian ŝilingon ĉe la butiketo? Ŝajnis tre bona ideo, kaj Ĉikorio iris rekte antaŭen al la luno.

Kiam ŝi atingis la supron de l' monteto, ŝi vidis ke la tero ŝanĝiĝis en lunaĵon tute proksime. Estis ja tiel, kiel ŝi antaŭe pensis. Ŝi iris malsupren al la bordo. Ŝi iom timetis iri trans tiun ĉi linion, ĉar ŝi ne sciis, ĉu la luno eble estas tuj flugonta en la ĉielon. Ŝi do faris al ĝi puŝeton per la piedpinto, kaj, ĉar ĝi ŝajnis sufiĉe firma, ŝi saltetis, kaj kuris iom, kaj trovis sin fine en la luno.

Ŝajnis tre strange. La ĉielo estis mallumeta, kaj la steloj similis rondajn truetojn en granda blua kurteno, kun seba kandelo elstaranta tra ĉiu trueto. Sed la luntero estis tre brila, tute simile al nova ŝilingo, kaj ŝi povis tre bone vidi la vojon.

Tuj kiam ŝi kutimis al la vido de l' mallumo supre kaj la brilo sube, ŝi okaze repensis pri la ŝilingo, kaj komencis miri pli ol iam, ĉu ĝi vere havas tablon sur si. Certe ŝi ne povus nun perdi ĝin, ŝi do eltiris ĝin el la poŝo, kaj tenadis ĝin rekte antaŭ la okuloj, kiam ĝi faris grandan saltegon—supren el la mano kaj tra la aero—kaj, kiam ĝi revenis al tero, ĉirkaŭ dudek futojn antaŭ ŝi, ĝi havis ja ŝilingon kiel kapo, sed ĝia korp'o estis tia, kia de plenkreskita "kangaruo," arĝent-blanka kolore; kaj ĝi, kiel eble plej ĝentile, salutadis kaj ridetadis.

Ĉikorio unue iom timetis, kaj tre klinis sin trifoje aŭ kvarfoje. Sed la Ŝilingo—au la "Kangaruo"—parolis unue, kaj diris:

"Ni tre ĝojas, vin vidante en la luno, Ĉikorio. Kion mi povas por vi fari?"

Ĉikorio ne tiel timis nun, sed ŝi iom hontetis, kaj komencis:

"Se plaĉas al vi, Sinjoro Ŝilingo, mi—"

Sed la Ŝilingo ŝajnis tiel ekmiri pri tiu ĉi parolo, ke Ĉikorio subite ĉesis. Tiam li diris:

“Mi *petas* vian pardonon, sed kiel vi min nomis?”

Ĉikorio denove ektimis, kaj diris per kiel eble plej malforta voĉo:

“Mi ne intencis ion malbonan, Sinjoro. Vi ja estis iam ŝilingo, kaj mi pensis, ke tio estas certe via nomo.”

“Pu!” diris la Ŝilingo. “*Iam* estis ŝilingo? Nu, mi estas ja *nun* ŝilingo. Kaj mi estas ankaŭ “kangaruo.” Sed tio nenion signifas. Via patro estas homo, sed vi ne nomadas lin Sinjoro Homo, ĉu ne?”

Certe Ĉikorio tiel ne faris. Sipripensis dum minuto, kaj tiam ŝi diris:

“Sed kio estas do via nomo, Sinjoro?”

“Tio ne estas la afero,” diris la Kangaruo. “La afero estas, ‘Kiel vi devas min nomi.’”

“Nu, kiel do mi devus vin nomi?—mi *petas*,” diris Ĉikorio.

“Pli bona ja tio,” diris la Kangaruo. “Diversaj homoj min diverse nomadas. La Lunviro min nomadas per mia patronomo, sed li ne ŝatas, ke iu alia min tiel nomas. Mia baptonomo estas Roberto; mi do pensas, ke mi volas, ke vi nomu min Onklo Bob.”

Ĉikorio klinis sin denove, kaj rekomencis:

“Mi *petas*, Onklo Bob—”

La Kangaruo klinis la kapon, kaj diris:

“Eĉ pli bone! Mi vidas ke vi estas bonspeca knabino, Ĉikorio, nun, kion mi povas fari por vi?”

“Mia patrino min sendis por iom da verda fromaĝo,” diris Ĉikorio. “Ĉu vi povas diri al mi, ĉu mi iom trovos tie ĉi en la luno?”

La “Kangaruo” ŝajnis tre dubsenta, kaj skuis la kapon. “Verda fromaĝo?” li diris. “Ne scias, certe. Ĉu ni iros por demandi ĉe la Lunviro?”

Ĉikorio saltetis kaj kunfrapis la manojn. “Ho, tiel ni faru!” ŝi ekkriis. “Mi tiel ŝatus vidi la Lunviron! Mi tiom aŭdis pri li! Mi volas al li demandi, kion li havas por trinki, kaj ĉu li ŝatis la malvarman pizsupon, per kiu li jam brulumis la buŝon.”

La “Kangaruo” malgaje rigardis ŝin kaj tusetis. “Eble vi devas zorgi pri tio, kion vi demandas al li, kaj eble vi devas ne tro demandi,” li diris. “Li estas iom kolerema, kiam la reŭmatismo doloras. Kaj pri lia trinkaĵo, tion mi mem povas montri al vi. Ne estas necese, ke ni lin enuigu pri ĝi.”

“Mi tamen tre deziras demandi al li tian amason da aferoj!” Ĉikorio petegis. “Ĉu mi diros ilin ĉiujn al vi, kiam ajn mi pensos pri ili? Kaj vi tiam povos diri al mi, ĉu mi kuraĝos ilin demandi al li!”

“Eble pli bone estus,” diris la “Kangaruo.” “Mi konas lin bone.”

“Mi aŭdis tre amuzan kanton pri il hodiaŭ vespere,” diris Ĉikorio. “La fonografo de Sinjoro Jenkinson kantis ĝin.”

La Kangaruo ruĝiĝis kaj diris:

“Jes, Fono kantadas ĉiam. Ŝi estas tre bona kantisto, estas Fono.”

“Fono?” diris Ĉikorio malrapide. “Mi ne sciis—ĉu estas *tio* ĝia nomo?”

“Ĝi estas *ŝia* nomo,” diris la Kangaruo rigide, “kompreneble. Fono—tiel vi mem ŝin ĵus nomis—Fono Grafo.”

“Ho-o!” diris Ĉikorio. “Mi vidas. Jes, mi pensas, ke ŝi estas tre bona kantisto. Mi povas ŝin aŭskulti dum horoj.”

“Kion ŝi kantis hodiaŭ?” diris la “Kangaruo.”

“Tio kuris tiel,” diris Ĉikorio, kaj komencis kanti:

“De Lunvir’ estas mi fianĉi-i-ino!”

Sed tuj kiam ŝi finis la unuan linion, la “Kangaruo” terurege timigis ŝin per krio, kiu similis “Vikeriĉombovligeramomski!” saltegante samtempe ĉirkaŭ dekkvar futojn rekte supren en la aero. Kiam li revenis al tero (kiel li ne faris dum du aŭ tri minutoj), lia vizaĝo estis tiel ruĝa kiel ia beto, kiun Ĉikorio iam vidis; kaj li mordadis sian langon dum kelke da minutoj antaŭ ol li povis paroli. Tiam li diris:

“La restaĵon.”

“Mi—mi forgesis la restaĵon de tiu strofo,” diris Ĉikorio, “esceptinte ke ŝi diris, ke la edziĝo okazos iam en Junio. Sed estis alia strofo, kiu kuras tiel:

“Aerŝipe suprenironte,

La lunan finanĉon vidonte.

Ĝojigus vere min

Unufoje kisi lin—

Mi raviĝus, kisojn dekdu dononte.”

(daŭregota)

MALRICULAJ OKULOJ

(El "Petits Poèmes en Prose" de Beaudelaire.)

Ah! vi volas scii kial hodiaŭ mi malamas vin. Estos al vi sendube malpli facila ĝin kompreni, ol al mi ĝin klarigi al vi; ĉar vi estas, mi kredas, la plej bela ekzemplo de virina sentenco, kiun oni povas renkonti.

Ni estis kune pasigintaj longan tagon, kiu al mi ŝajnis mallonga. Ni estis promesintaj al ni, ke ĉiuj pensoj niaj estos reciproke komunaj, kaj ke niaj animoj fariĝos estonte unu sola; —revo, kiu estas neniel originala, tamen, se ne pro la fakto ke, kvankam revita de ĉiuj homoj, ĝi efektiviĝis al neniu.

La vesperon, iomete laca, vi volis sidiĝi antaŭ nova kafejo, kiu formis la angulon de nova bulvarado, ankoraŭ plena je rubo, kaj montranta jam grandioze siajn belecojn neplenumitajn. La kafejo brilegis. La gazo mem montris la fervoron de komenco, kaj lumigis per ĉiu forto sia la murojn blindige blankajn, la tablotukojn, la spegulojn, la oron de la vergoj kaj kornicoj, la paĝojn ruĝvangajn trenatajn de la hundoj kunligitaj, la sinjorinon ridantan al la falko staranta sur ilia mano, la nimfojn kaj diinojn portantajn sur ilia kapo fruktojn pasteĉojn kaj ĉasaĵojn, la Hebeojn kaj la Ganimedojn prezentantaj per elmetitaj brakoj la amforeton da trinkaĵo aŭ la dukoloran obeliskon el glaciaĵo, —tuta la historio kaj la mitologio metitaj al la servado de la plezuro de manĝado kaj trinkado.

Jus antaŭ ni, sur la trotuaro, staris bravulo ĉirkaŭ kvardek-jara, kun vizaĝo laca, tenanta per unu mano knabeton kaj portanta per la

alia brako kreaĵeton tro malfortikan por marŝi. Li plenumis la oficon de flegistino, kaj igis siajn infanojn preni la vesperan aeron. Ĉiuj estis ĉifone vestitaj. Tiuj tri vizaĝoj estis eksterordinare seriozaj, kaj tiuj ses okuloj fikse rigardadis la novan kafejon kun admiro egala, sed nuancita diverse de la aĝo.

La okuloj de la patro diris: "Kiel bela! Kiel bela! oni dirus, ke tuta la oro el la kompata mondo venis por sin meti sur la murojn." La okuloj de la knabeto: "Kiel bela! Kiel bela! sed estas domo kiun povas eniri nur tiuj, kiuj ne estas kiel ni." Koncerne la okuloj de la plej malgranda, tiuj ĉi estis tro sorĉataj por esprimi ion alian ol ĝojon stupidan kaj profundan.

La kantetistoj diras, ke la plezuro bonigas la animon kaj dolĉigas la koron. La kanto pravis tiun vesperon, rilate al mi. Ne nur mi kortuŝiĝis pro tiu familio el okuloj, sed mi ekhontiĝis iomete pro niaj glasoj kaj karafoj, pli grandaj ol nia soifo. Mi turnigis miajn rigardojn al la viaj, kara amo, por tie legi mian penson; mi profundigis en viajn okulojn tiel belajn kaj tiel strange dolĉajn, en viajn okulojn, kie loĝas la Kaprico, kaj kiujn inspiras la Luno, kiam vi diris al mi: "Mi ne povas toleri tiujn friponulojn kun iliaj okuloj malfermitaj kiel pordegoj! Ĉu vi ne povus peti la kafejestron, ke li malproksimigu ilin de tie ĉi?"

Tiom estas malfacila la interkompreno reciproka, kara anĝelo, kaj tiom estas nekomunikbla la penso, eĉ inter geamantoj!

Tradukis, Arthur Gray, London, G. B.

BOOK REVIEW

Tra la Esperanta Literaturo. This little book contains fifty selections from the best Esperanto literature. The selections are on the average about two pages in length. They will therefore be very useful for *class* work. We recommend the book highly for this purpose, especially for those classes which do not feel that they can use the *Krestomat*io. The book can be obtained directly from Prof. Luigi Giambene (Secretary of the Imperiosa Civitas—the Roman Esperanto Society), 198 Babuino, Rome, Italy, or from the British Esperanto Society. Price, 30 cents in U. S. postage stamps.

Esperanta-Germana Frazlibro de la Ĉiutaga vivo, laŭ R. Anton, prilaboris J. Borel. This is a book of conversations about every-day subjects: *Vetero*, *Sur la Strato*, *En Magazeno*, *En la Hotelo*, *Ĉe la Fervojo*. It contains about sixty pages, printed in parallel columns, one column German and the other Esperanto. The phrases are simple, short, and practical, and the Esperanto text good. This book will be very useful to those who wish to get a speaking knowledge of the language. Even those who know no German can derive much advantage from this book. *A person with the slightest knowledge of Esperanto can guess the meaning*

of its simple phrases. Price, 20 cents in U. S. postage stamps: Esperanto-Verlag Möller & Borel, 95 Prinzenstrasse, Berlin, S., Germany. many.

Taschenwörterbuch Deutsch-Esperanto und Esperanto-Deutsch, redigiert von Dr. L. L. Zamenhof. The Deutsch-Esperanto part of this book contains about 3,500 German words; the Esperanto-Deutsch portion is essentially the *Universala Vortaro*. The book will be useful to American citizens of German birth; although not as complete as the larger dictionaries, it contains nearly everything needful for ordinary purposes. The print and paper are both good, and it sells at the ridiculously low price of 36 cents, U. S. postage stamps. Address Esperanto-Verlag Möller & Borel, 95 Prinzenstrasse, Berlin, S., Germany.

Sinjoro Vento kaj Sinjorino Pluvo, de Paul de Musset, tradukita de Paul Champion,—120 pages. This is a charming story of the fairy kind. It is well printed and contains twenty or thirty small illustrations. It is well adapted for the purpose of a first reader in Esperanto, particularly for classes of boys and girls. Send it as a Christmas present to some of your younger friends. If they are unacquainted with Esperanto, send Bullen's Lessons with it. The price of the book is 35 cents, U. S. postage stamps. Address Presa Esperantista Societo, 33 rue Lacépède, Paris, France.

Libreto pri Transmorta Vivo, de Gustav-Theodor Fechner, tradukita el la lingvo germana de P. Kadik,—70 pages. This is a translation of a semi-philosophical, semi-scientific essay of a well known German psychologist. The subject is interesting, and it has been treated in an interesting, non-technical manner. The Esperanto translation is good. We recommend this book especially to students and clergymen. Price, 25 cents, U. S. postage stamps.

Address Presa Esperantista Societo, 33 rue Lacépède, Paris, France.

Kelkaj Floroj Esperantaj. This little book contains 20 pages of jokes, stories, etc., illustrated by a score of illustrations. It might be made to serve a very useful purpose in enlivening the monotony of an ordinary class-lesson. Price, 10 cents U. S. postage stamps; three copies for 25 cents. Address A. J. Witteryck, 4 Nouvelle Promenade, Bruges, Belgium.

"Keys." We suppose that every Esperantist is acquainted with the little "keys" (*ŝlosiloj*, tiny dictionaries), which have already appeared in the following languages: English, German, Swedish, Dano-Norwegian, French, Spanish, and Italian. Three other languages have been added to the list: *Russian*, *Hungarian*, and *Portuguese*. These have been gotten up in the same good style as those which have already appeared. The price of the "keys" in any language is 75 cents a hundred; smaller lots at proportional prices. You can also get an assorted lot of a hundred at 75 cents. We should advise all clubs to get at least a hundred such immediately. Address Internacia Propagandejo Esperantista, Merton Abbey, London, S. W., England. (The English, German and Spanish "keys" can also be obtained from the American Esperanto Association, 5 for 10 cents.)

Bunch of Keys. La *Universala Ŝlosilaro*. This little book, *neatly bound in "leatherette,"* contains "keys" in seven languages. Price, 25 cents. Address The Internacia Propagandejo Esperantista (see above).

For those who have finished Bullen's Lessons, there is a good, little book called **Lawrence's First Reader**. It contains selections of Esperanto, prose and verse, several of which are accompanied by English translations. (Price, 26 cents, American Esperanto Association.)

KORESPONDADA FAKO

Blois, Loir-et-Cher (France). Sro. Raoul Oury deziras korespondadi kun fremduloj, letere pri Esperanto kaj aliaj temoj, poŝtkarte pri vidaĵoj.

Tokio (Japan). Sro. Oshio Tachibana, I Hinoki Cho, Agasaka, deziras korespondi kun alilandanoj.

Sagaken (Japan). Sro. Sakuichi Senju, 26, Hyogo Mura Saga Gun, deziras korespondi kun alilandanoj.

Enisejk (Siberia). Sro. Romano Frenkel, inspektoro de gimnazio intencas eldoni "Esperantan Krestomation por la Infanoj." Tial li petas ĉiujn esperantistojn sendi al li tradukojn en Esperanto el iliaj naciaj krestomatiaj.

Boulogne-sur-mer (France). Sro. Maurice Guibon, 38 rue Nationale, deziras interŝangi poŝtmarkojn kun ĉiuj kolektantoj.

Bulgaria. La jenaj samideanoj bulgaraj deziras korespondadi kun fremduloj:

Jvan Terekiev, Tirново.

Ja. Jankov, Tirново.

R. Avramov, vilaĝo Arbanasi, Gornja Orehovica.

St. Kojčev (manifakturaĵisto), Tirново.

V. Venkov (komercisto de manifakturaĵoj), Tirново.

Fraŭlino M. Abadžieva, kv. "St. Atanas," Tirново.

Fraŭlino Vesela Nenkova, st. Sv. gorska, Tirново.

N. Dimitrov, vilaĝo Prisovo, Tirново.

Georgi Kamakov (banka oficisto), Tirново.

Fraŭlino Zlata Jlieva, kv. "Sv. Konstantin," Tirново.

Fraŭlino Paraskeva D. Kovačeva (instruistino), st. Rezervuarska No. 1352, Tirново.

D. Nojev (oficisto en la garo), Tirново.

Georgi D. Kovačev (oficisto en la garo), Tirново.

Ĥr. Dimov (oficisto), akcizno upravlenie, Tirново.

S. Pljasov (oficisto), akcizno upravlenie, Tirnova.

Vasil Dosev (manifakturaĵisto), Tirново.

Hanoi, Tonkin (Indo-China). Sro. J. Laurent, farmacisto helpa-majora de la trupoj koloniaj, deziras korespondadi kun geesperantistoj letere aŭ poŝtkarte.

Auby-lez-Douai, Nord (France). Sro. E. Philippe (19 jara) deziras korespondadi pri pacifismo, propagando, literaturo, kaj interesanĝi ilustritajn poŝtkartojn.

Bona rimedo por ricevi la adresojn de personoj dezirantaj korespondantojn estas sendi letereton petantan tiujn ĉi al sekretario de loka Esperantista Societo. La nomojn de iuj lokaj fremdaj societoj oni povas trovi en la ĵus eldonita Jarlibro (Hachette & Cie., 79 Boulevard St. Germain, Paris, prezo kun poŝtpago 4 fr.

aŭ \$0.80). La nomoj de la lokaj Amerikaj societoj troviĝas sur la dua paĝo de la kovrilo de la Amerika Esperanto Jurnalo. Ne forgesu sendi poŝtmarkojn por respondo: sendu almenaŭ dek cendojn, (50 centimoj francaj) al fremdaj societoj, ĉar oni ne tie ricevas poŝtmarkojn je ilia plena valoro.

KRONIKETO

In **Mexico City** are two Esperanto clubs. One is presided over by Sno. Ramon Mantelona, teacher of Pedagogy in the Normal School. It meets regularly at the Normal School, Santa Teresa Street. Another, called "Zamenhof Academy," has for president Professor Luis G. Leon, teacher of physics at the National Preparatory School, author of several books on Esperanto. Professor Leon has delivered four lectures on Esperanto before the Astronomical Society of Mexico, and other lectures in Coyocan, a suburb of the capital city.

Toward the end of the school year an Esperanto club was formed in the **University of Pennsylvania**. The president is Mr. Seabury C. Gilfillon, and the secretary, Mr. J. P. Clark. Prof. Grillon, the active propagandist, is instructor. We wish the club success. May it rival that of the University of Chicago!

A short notice of Esperanto appeared in the July number of "**The American Boy**" under the section entitled "Keeping Tabs With the World." As a consequence, some hundreds of boys, all over the country, have written to us for information and text books. They will

give to their teachers some interesting moments when school re-opens in the fall.

We have received information of the formation of an Esperanto class in **Everett**, Washington, with Mr. Frank P. Zent as instructor. Other clubs recently formed and affiliated with the American Esperanto Association are the "**Indianapolis Esperanto Society**," Secretary, Miss Mary McEvoy, 21 E. Ohio street; "**Washington Esperanto Society**," Secretary, Mr. Charles W. Stewart, 1211 Kenyon street, N. W., Washington, D. C., and "**Non Nobis Solum Esperanto Club**," Secretary, Miss Sadie Rucker, 1205 Chandler ave., Evansville, Ill.

In several summer vacation camps the study of Esperanto forms part of the daily program. For example, at **Camp Becket (Y. M. C. A.) in Western Massachusetts**, a class of twenty young men, under the guidance of Mr. Harry Messenger, devotes an hour each evening to study and conversation. A number are already enrolled in the "Adresaro," and others are aiming at the American "Atesto pri Kapa-bleco."

ESPERANTISMO

Ario: Misiista Himno.

The musical score is written in 2/2 time and consists of three systems. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature has one flat (B-flat). The first system shows the beginning of the piece. The second system includes a vocal line with the lyrics 'ei' written above it. The third system concludes the piece with a double bar line.

Angelo iras super la kara nia ter'
 Kaj la flugiloj liaj ĝin benas je esper'.
 Sur mondon venas paco, la paco de l'ĉiel',
 El ĉiu kolomb-plumo de tiu-ĉi anĝel'.

Altenas li la stelon de la radioj kvin
 Kun kiu homoj venkos kaj multpovigos sin.
 Kunligas li naciojn per granda lum-ruband'.
 Tra l'mondo kiel kuras la bona propagand'.

La ĝenan lingvan nubon li forte tenos for
 Dum suno daŭras brili, dum bati povas kor'.
 Science, amikece, ligiĝas lia rond',
 La lando lia estas la tuta homa mond'.

—Thomas Hunter, A. E., 102.

Esperanto songs, whether sung to well-known airs or set to new music, may often be of great use at meetings arranged to attract the public. Furthermore, they serve the purpose of enlivening class meetings and club gatherings. *Best of all they help students to gain confidence and to pronounce the vowels in a full open manner.* We therefore advise local societies to get a stock of such songs. They can be procured from the British Esperanto Association, 13 Arundel St., Strand, London. W. C. (This association sells a little book of six songs called *Kvarvoĉaj Kantoj* for 20 cents.) La Librairie de Esperanto, 15 rue Montmartre, Paris, has a *special price-list* of

pieces of music, songs, plays, etc. The American Esperanto Association will send the price-list of either of these firms for 3 cents in postage stamps.

We advise all persons who wish to set Esperanto songs to music to be sure to select *good* Esperanto poems. All those found in the *Krestomatio* and the *Kondukanto* can be considered good; those that are found elsewhere must be considered each one separately upon its own merits. "Mi aŭdas vin," the work of Dro. Leono Zamenhof, is good Esperanto verse, and has been set to music by our "samideano" Sro. Herbert Harris, of Portland, Me. *Price, 35 cents, American Esperanto Association.* Help our "afero" by having a copy or two.

International Reviews printed *only* in Esperanto

<i>Internacia Scienca Revuo</i> (International Scientific Review) Price Sm 2,75 = \$1.40 8 rue Bovy-Lysberg, Geneva, Switzerland.	\$1.40
<i>La Revuo</i> —literary monthly—Dr. Zamenhof, Chief Collaborator. Hachette et Cie., 79 Boulevard St. Germain, Paris, France.	\$1.40
<i>Tra la Mondo</i> —illustrated monthly. “Gazeto Tra la Mondo,” Meudon (S. et O.), France.	\$1.60
<i>Lingvo Internacia</i> —twice a month—with 300 pages of literary supplement annually. \$1.50 “Presa Esperantista Societo,” 33 rue Lacépède, Paris (V ^e), France.	\$1.50
<i>Juna Esperantisto</i> (same address)	\$0.50
<i>Espero Pacifista</i> —International Peace Magazine Gaston Moch, 26 rue de Chartres, Neuilly sur Seine, France.	\$1.00
<i>Espero Katolika</i> —Roman Catholic Monthly Abbé Em. Peltier, Ste. Radegonde près Tours (L. et L.), France.	\$1.00
<i>Internacia Socia Revuo</i> R. Louis, 45 rue de Saintonge, Paris, France.	\$1.20
<i>Esperanto Ligilo</i> —printed in “relief” for the Blind. Th. Cart, 12 rue Soufflot, Paris, France.	\$0.75

Sample copies of the above mentioned Journals cost one-tenth the year's subscription. Send U. S. postage stamps for sample copies, and *U. S. Postal Orders* for subscriptions. Use the following form for subscriptions:—

Estimata sinjoro,

Mi deziras aboni la (journal) de la unua de
. (month). Mi sendas poŝtmandaton je \$ por la abono.

(Name)

(Address)

Esperanto: Auxiliary International Language

300 ORGANIZED SOCIETIES—20 JOURNALS

Supported and endorsed by many prominent men in Europe, Asia and America. London Chamber of Commerce holds regular Esperanto examinations.

For general information, for addresses of Esperanto magazines (British, French, German, Russian, Japanese, Polish, Swedish, etc.) and societies, for books, etc., write to the

AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION

BOULEVARD STATION, BOSTON, MASS., U. S. A.

Bullen's Lessons	\$0.26
Descriptive booklet, pamphlets, etc.10
Krestomatia (standard for style), paper	1.00
“ “ “ cloth	1.50

American Esperanto Journal, sample copy10

Send for price-list; all profits are spent for the advancement of the Esperanto “cause.”

Send two-cent postage stamp for catalogues of the British Esperanto Association and of the Librairie de l'Esperanto (Paris). These are much more complete than that of the American Esperanto Association.

TO STUDY ESPERANTO

THE "STANDARD SERIES" OF BEST HELPS AT LOWEST COST

EVERYTHING necessary to begin the fascinating study of the universal language. Indeed, the *Students' Complete Text Book* (50c.) alone will make one an enthusiastic Esperantist at an amazingly small expense of time and study. All of the following sent postpaid upon receipt of price.

Esperanto Students' Complete Text Book.—
Containing full grammar, exercises, conversations, commercial letters and two vocabularies. 16mo, cloth, Net, .50

English-Esperanto Dictionary. By J. C. O'Connor and C. F. Hayes. Boards, Net, .60

Esperanto-English Dictionary. By A. Motteau. Boards, Net, .60

A First Reader. Compiled by E. A. Lawrence. Intended for those beginning the study of Esperanto. Net, .25

Lessons in Esperanto. Compiled by Geo. W. Bullen. Paper covers. Net, .25

A Primer of Esperanto. Net, .10

Christmas-Carol. Paper Net, .40

Handy Pocket Vocabulary. Compiled by J. C. O'Connor, B. A. Paper, Net, .10

The Whole of Esperanto and the means of learning it without lessons by reading a little story. Paper binding, postpaid, Net, .05

SEND FOR CIRCULARS

FLEMING H. REVELL COMPANY, Publishers

NEW YORK: 158 Fifth Avenue

CHICAGO: 80 Wabash Avenue

"MI AUDAS VIN"

La unua kanto Esperanta eldonita en la U. Ŝ.;
muziko de Sro. Herbert Harris; poemo de Dro.
Leono Zamenhof. Facila por meza voĉo.—

PREZO: FR. 1.75 (35 CENTS);

5 EKZEMPLEROJ, FR. 7.50 (\$1.50)

American Esperanto Association

Boulevard Station, Boston, Mass., U. S. A.